

Købstadlærernes Side og fra anden Side, at det var nødvendigt at faa saadanne Konsulenter, har Købstadlærerne nu fuldstændig unddraget sig og beder sig fritaget for at faa denne Velsignelse til at dryppe paa dem, og den højtærede Undervisningsminister har straks været til Rede og sagt: Nej, der skal heller ikke times Købstadlærerne noget. Og jeg indrømmer selvfølgelig, at hvis man trækker Købstadlærerne fra, vil det f. Eks. i Ringkøbing Amt blive ca. 130 Lærere, der ikke kommer ind under Amtskonsulentens Vejledning, men saa maa man rigtignok ogsaa have Lov til at fremhæve, at saa betyder Købstadlærernes Krav om Amtsskolekonsulenter ikke ret meget. Naar de, naar Forslaget nu kommer, siger: Maa vi ikke være fri, kan jeg i alt Fald ikke tillægge det nogen særlig Betydning, at de har stillet dette Krav. Det vil altsaa med andre Ord sige, de kræver det kun for Landsbylærernes Vedkommende, men saa maa vi Landsbylærere vel ogsaa have Lov til at sige: Ja, men saa vil vi ogsaa gerne være fri.

Nej, Amtsskolekonsulenter, saaledes som de er foreslaaet her, vil ikke faa nogen Betydning for Skolens Arbejde, og derfor maa vi fra konservativ Side gaa imod dette Forslag. Vi maa ogsaa gøre det ud fra den Betragtning, som vi atter og atter gør gældende — vi har jo her i Rigsdagen ofte Lejlighed til at staa overfor Spørgsmaalet om nye Stillinger og nye Lønningslove o. s. v. —, at man ikke skal forøge Antallet af Kontorer og Antallet af Kontormænd, og det, som Amtsskolekonsulenterne nærmest vil faa med at gøre, bliver jo i Virkeligheden at gennemgaa de forskellige Skrivelser, der nu besørjes til Undervisningsministeriet af Provsterne.

Der er talt om de private Skoler, og jeg kan i det væsentlige slutte mig til de Tanker, der paa dette Punkt er nedlagt i Forslaget; skulde der være enkelte Ændringer at gøre, vil det være muligt at forhandle derom i et Udvalg.

Med Hensyn til Københavns Skolevæsen skal jeg ikke sige meget, da jeg ikke har det fornødne Kendskab til Forholdene. Jeg vil kun fremhæve, at ogsaa her afskaffer man akkurat paa samme Maade som overfor det øvrige Skolevæsen i Landet alt, hvad der hedder kirkeligt Tilsyn, og det kan vi selvfølgelig fra konservativ Side

lige saa lidt gaa med til her som i det øvrige Land. Hvorvidt man har røgtet sit Kald forsvarligt fra Kirkens Side i den Tid, da der har været et kirkeligt Tilsyn ogsaa med Skolen i København, skal jeg ikke udtale mig om; jeg har Følelsen af, at det har været meget skrøbeligt, men saa maa man jo se at finde en Form, hvorunder det bedre kan lade sig gennemføre paa en forsvarlig og fornuftig Maade.

Jeg skal paa det nuværende Tidspunkt ikke trække Tiden ud med yderligere Udtalelser, men kun fremhæve, at vi er villige til at gaa ind i en alvorlig Forhandling om Lovforslaget, men vi maa bestemt kræve, at der ogsaa tages Hensyn til de Tanker, som vi kæmpede for i Skolekommissionen, og som har givet sig Udtryk i de Forslag, vi har stillet i den store Skolekommission.

Elna Munch: Det Forslag, her foreligger, er jo bygget over de Forslag om Skoletilsynets og Skolestyrelsens Ordning, som fremgik af den store Skolekommission, og det er da naturligt, at selv om der er Enighed om Hovedpunkter, vil den Uenighed om Enkeltheder, og ofte betydningsfulde Enkeltheder, der viste sig i Kommissionen, afspejle sig her i Tinget. Men forhaabentlig vil Uenigheden ikke være større, end at man vil kunne naa til et Resultat i denne overmaade vigtige Sag.

I Kommissionen var der overfor adskillige Spørgsmaal talrige Mindretal hver med sit Forslag, undertiden var Mindretallene saa mange og saa betydelige, at der overhovedet intet Flertal var. Ministerens Forslag har som oftest fulgt det Standpunkt, som indtoges af de socialdemokratiske Medlemmer, og det er jo ganske naturligt. Men det medfører lige saa naturligt, at vi, der i Kommissionen ikke kunde gaa med til de Forslag, som Socialdemokraterne sluttede sig til, ogsaa maa have forskellige Indvendinger at gøre her.

En Betragtning, som er gaaet igen i alle de senere Aars Overvejelser med Hensyn til Skoletilsynet, og som ogsaa er kommet stærkt frem i Kommissionen, stærkere, end det har givet sig Udslag i Forslaget og i Debatten her i Tinget, er, at det maa være et Hovedformaal at knytte Skolen og Hjemmene, Skolen og Forældrene, saa stærkt sammen som muligt. Forslaget, som foreligger her, har søgt at naa dette ved